

Inskrift (med det inom [] supplerat efter B 693 och Hermelin):

... [in × pinsa × at × kair] ... er · e[n-a]pr × ut-k-
 5 10 15 20 25

... [st]æin þensa at Gæir- ... [va]r æn[d]aðr ut[i Grikkium](?)

»... denna sten efter Ger- ... han hade dött ute i Grekland.»

Till läsningen: 1—8 finnas både i Bautil och hos Hermelin, 9—13 endast hos Hermelin. 14 **e** har en tydlig fördjupning mitt på hst; sannolikt **e**, möjligen **a**. 16 är tydligt **e**. Därefter är stenytan alldeles avsliten, så att inga spår finnas av runor. Av 20 **p** är större delen av bst behåll. 21 **r** är fullständigt bevarad, likaså tvärslingans första runa 22 **u**. Av 23 **t** finnes större delen, hst och v. bst. Därefter är ytan svårt skadad. 25 **k** är säker; övre delen av bst borta. Av följande runa är hst tydlig, med övre delen av en bst till h., sålunda **i**, **r** eller **u**. — B 693: 14 **a**, 16—21 **iniapr**, 25—26 **tb**. — Hermelin: 14 **i**, 16—21 **i---pr**, 25—26 **k-**. — Brate; 14 **e**, 16—21 **e--apr**, 25—26 **kr**.

De två fragmenten ha tydlig ristning.

I. ... **roþur** × ..., d. v. s. [b]roður »broder».

II. ... **raisa** : ..., d. v. s. *ræisa* »resa».

346. Gersta (nu Gerstaberg), Ytterjärna sn, Öknebo hd.

Pl. 3: B 691.

Litteratur: B 691, L 814. J. Peringskiöld, Mon. Sud.; O. Hermelin, Öknebo härad, s. 204.

Avbildning: P. Helgonius (hos Peringskiöld a. a. och B 691).

Runstenen, som numera är förkommen, fanns enligt Peringskiöld vid »Geresta». Senare uppgifter om den saknas.

Inskriften börjar i rundjurets huvud och skall läsas från h. till v., sålunda med omvända runor.

Inskrift (enligt Helgonius):

slakui × auk × san × þirsi × rstu × stahin × it boata × auk at + brupur sin
 5 10 15 20 25 30 35 40 45

slakui ok san þæirsi ræistu stæin at boanda ok at broður sinn.

»— — och — de reste stenen efter [sin] husbonde och efter sin broder.»

Upp- och nedvända äro runorna 5 och 8 **u**. 23 **t** har bst endast t. v.; likaså 32 **t**. 23 är binderuna av **t** och **a**.

Inskriften är egendomligt formulerad och oklar. Den har icke namn på den person (eller de personer), till vars minne den är rest. 1—6 **slakui** är sannolikt samma namn som å Sö 353 **slaguis** och avser troligen samme person. 10—12 kan vara en ofullkomlig teckning av ett *Stæinn* eller *Svæinn*.

Med sitt enkla kors påminner Gersta-stenen om Sö 342 Ströpsta. En likhet mellan de båda inskrifterna är också förekomsten av omvända runor. Troligen äro de ristade av samme man.